RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 66.658 van 10 juni 1997
in de zaak A. 73.107/IV-16.501.

In zake : Hugo VERACHTERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. DE BRABANTER,
kantoor houdende te ASSE,
Stationsstraat 69

tegen :

de n.v. BELGACOM.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo VERACHTERT op 3 februari 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 10 oktober 1996 van de "Director Customer Service" van de n.v. BELGACOM waarbij hem het mandaat van "District Manager van de customer service van de divisie Residential te Gent" ontnomen wordt.

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 maart 1997 waarbij de terechtzetting bepaald wordt op 22 april 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. AELBRECHT, die loco Advocaat J. DE BRABANTER verschijnt voor verzoeker en van Adviseur J. MASSIE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat, blijkens een in "Turbo flash" van 17 november 1995 verschenen bericht, verzoeker, statutair personeelslid van niveau 1 bij Belgacom, aangewezen is voor de functie van District Manager van de Customer Service van de "Division Residential Customers" voor het district Gent; dat de verwerende partij erop wijst dat die affectatie, die deel uitmaakt van een geheel van dienstaanwijzingen binnen het "Turbo-project" van Belgacom en waaraan een verloning verbonden is "van ten minste rang 1B (directeur)" een tijdelijk karakter heeft "in deze zin dat de aanstellingen slechts ad interim waren voor een periode van in principe 12 tot 18 maanden te rekenen vanaf 1 januari 1996, de dag dat de nieuwe structuur operationeel zou worden"; dat volgens de verwerende partij "in de loop van 1996 (...) de

werking van de dienst waarover verzoeker de leiding was toevertrouwd te wensen (bleek) over te laten omdat verzoeker niet aan de in hem gestelde verwachtingen beantwoordde" en dat derhalve besloten is aan verzoeker "de leiding over dit district te ontnemen en deze toe te vertrouwen aan de District Manager van het district Brugge", aan wie verzoeker voortaan zou moeten rapporteren; dat verzoeker de schorsing vordert van die beslissing, die hem op 10 oktober 1996 met een electronisch bericht van de Director Customer Service medegedeeld is in volgende bewoordingen :

> "In gevolge een analyse van de huidige toestand en het gesprek van gisteren met U en mijn collega's, heb ik beslist om de directie van het district TGN toe te vertrouwen aan Linda De Preester. U zal voor het ogenblik aan haar rapporteren.
> Ik zal met U een afspraak maken voor een onderhoud. Dit om ons toe te laten deze zaak in details te regelen.
> Deze beslissing gaat in vanaf vandaag en is vertrouwelijk. De aankondiging aan het personeel zal door ons gebeuren."

dat verzoeker stelt dat hij "bij nazicht van zijn rekeningsuittreksel dd. 06/12/96 heeft kunnen vaststellen dat zijn wedde werd uitbetaald zonder de toelage voor de hogere functies die (hem) zonder onderbreking werd toegekend ingevolge het verworven mandaat";

2.1. Overwegende dat de vernietigings- en schorsingsbevoegdheid van de Raad van State onder meer afhankelijk is van de vraag of de bestreden beslissing rechtstoestanden wijzigt of dergelijke wijzigingen belet en of die wijzigingen voor de verzoeker griefhoudend zijn; dat de verwerende partij in dat verband opmerkt, vooreerst dat verzoeker weliswaar "vanaf december 1996 geen toelage voor de uitoefening van hogere functies heeft ontvangen, maar (dat) zulks (...) hoegenaamd geen verband (houdt) met het feit dat aan verzoeker zijn aanduiding werd ontnomen, maar (...) het gevolg (is) van een administratieve vergissing" die rechtgezet wordt, en

vervolgens dat de affectatie als "District Manager in het kader van Turbo" duidelijk de bedoeling had de aangestelden op hun prestaties te beoordelen en dat de bestreden beslissing trouwens slechts "een voorlopige situatie" instelt, vermits verzoeker de opdracht krijgt om "voor het ogenblik" aan een ander districtshoofd te rapporteren;

2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing verzoeker ontlast van "de directie van het district TGN" en die directie toevertrouwt aan Linda DE PREESTER, districtmanager te Brugge, aan wie verzoeker "voor het ogenblik" verantwoording moet afleggen; dat de maatregel vooreerst een einde maakt aan de opdracht waarmee hij door de beslissing van november 1995 belast was, te weten de leiding van de dienst Customer Service in het district Gent, en dat hij verzoeker onder het gezag brengt van de manager uit een ander district, voorlopig de districtmanager te Brugge; dat vervolgens de verwerende partij er niet toe gekomen is, ook niet ter terechtzitting, duidelijkheid te scheppen over de vraag of verzoeker na de bestreden beslissing nog recht heeft op de geldelijke vergoeding die met de affectatie als districtmanager verbonden lijkt te zijn dan wel of de niet-uitbetaling van die vergoeding in de maand december 1996 het uitsluitend gevolg is van een administratieve vergissing; dat een dergelijke maatregel, waarbij aan een ambtenaar de leiding van een dienst en de bijhorende vergoeding ontnomen wordt, een beslissing is die met een annulatieberoep bestreden lijkt te kunnen worden en die dus ook het voorwerp kan uitmaken van een vordering tot schorsing;

3.1. Overwegende, wat de tijdigheid van het beroep betreft, dat verzoeker aanvoert dat hij bij nazicht van zijn betalingsuittreksel op 6 december 1996 vastgesteld heeft dat de toelage verbonden aan de affectatie tot districtmanager niet meer werd uitbe-

taald, en dat hij nooit "officieel (...), overeenkomstig de bepalingen van artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State" kennis heeft gekregen van hetgeen hem op 10 oktober 1996 per faxbericht is medegedeeld; dat uit het betoog van de verwerende partij dienaangaande onthouden kan worden dat zij "bij electronisch mailbericht van 10 oktober 1996" uitgaande van de "Director Customer Service (en) gericht aan verzoeker en nog enkele andere betrokkenen" medegedeeld heeft dat de leiding van de dienst in het district Gent hem ontnomen werd en dat die leiding aan de districtmanager van het district Brugge was toevertrouwd;

3.2. Overwegende dat verzoeker niet betwist dat hij op 10 oktober 1996 om 10.12 uur een electronisch bericht ontvangen heeft van Yves BOUQUIAUX, director Customer Service; dat dit bericht, waarvan de inhoud sub 1 vermeld is, aan hem persoonlijk gericht was, en dat het hem in alle duidelijkheid mededeelde dat en waarom de directie van het district TGN voortaan aan Linda DE PREESTER zou toevertrouwd worden en dat verzoeker aan haar zou rapporteren; dat verzoeker dat bericht goed begrepen heeft vermits hij onmiddellijk, om 10.13 uur, een uitgebreid antwoord aan Y. BOUQUIAUX gezonden heeft waarin hij zijn verbazing uitdrukte over de genomen beslissing en een aantal gedachten onder zijn aandacht bracht; dat, vermits de wijze waarop de kennisgeving van een beslissing gebeurt in principe irrelevant is ten aanzien van de aanvang van de termijn om een annulatieberoep in te stellen, uit die gegevens besloten lijkt te kunnen worden dat verzoeker op 10 oktober 1996 kennis gekregen heeft van de bestreden beslissing; dat vanaf die datum berekend, het annulatieberoep en het verzoek tot schorsing laattijdig lijkt te zijn ingediend;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker evenwel wijst op een gebrekkigheid die aan de kennisgeving kleeft doordat

de aan hem gerichte mededeling van 10 oktober 1996 geen melding maakt van de mogelijkheid noch van de voorwaarden waaronder verzoeker de beslissing bij de Raad van State had kunnen bestrijden zodat deze mededeling, die niet voldoet aan het voorschrift van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de beroepstermijn niet heeft kunnen doen ingaan en dat zijn beroep, ingediend binnen de 60 dagen na de vaststelling dat de aan de bestreden aanstelling verbonden vergoeding niet meer werd uitbetaald, tijdig ingediend is;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij de tijdigheid van de vordering tot schorsing als zodanig niet in vraag stelt; dat in de huidige stand van de procedure de Raad van State geen redenen ziet om aan verzoeker de waarborgen van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State te ontzeggen;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van het recht om gehoord te worden, doordat hij zich nooit heeft kunnen verantwoorden omtrent de redenen die aanleiding gegeven hebben tot de bestreden beslissing, terwijl het beginsel van de hoorplicht wordt geschonden wanneer van het recht om gehoord te worden geen gebruik gemaakt kan worden "op het tijdstip dat dit het meest doelmatig is, hetgeen doorgaans betekent met kennis van alle relevante gegevens onmiddellijk vooraleer de overheid zich beraadt en een beslissing neemt";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verzoeker op de hoogte was van het feit dat men niet tevreden was over de manier waarop hij zijn functie uitoefende, dat uit de op 10 oktober 1996 tussen de partijen gevoerde briefwisseling blijkt dat verzoeker daags voordien nog een gesprek met het bestuur gehad

heeft "waarbij hem duidelijk zijn tekortkomingen werden uitgelegd", en dat verzoeker "zelf nooit uit eigen initiatief geïnformeerd (heeft) naar de motieven welke tot de beslissing hebben geleid"; dat zij besluit dat aan verzoeker "voldoende de gelegenheid werd geboden om zijn standpunt uiteen te zetten, maar (dat hij) zelf door zijn eigen houding elk gesprek blokkeert";

4.3.1. Overwegende dat de hoorplicht het bestuur er in beginsel toe verplicht, wanneer het overweegt om op grond van hem als een tekortkoming aangerekende feiten ten opzichte van een ambtenaar een maatregel te nemen die zijn toestand in ongunstige zin wijzigt, de betrokkene in de mogelijkheid te stellen om, alvorens de beslissing genomen wordt, nuttig voor zijn belangen op te komen met betrekking tot de determinerende motieven die de overheid tot het nemen van de ongunstige beslissing aanzetten; dat het beëindigen van de aanstelling in een leidinggevende functie om de reden dat de ambtenaar de in hem gestelde verwachtingen niet vervult als zulk een maatregel kan worden gezien; dat de verwerende partij trouwens het bestaan van de hoorplicht niet betwist, maar dat zij enkel van oordeel is dat verzoeker voldoende gelegenheid gehad heeft om zich te verantwoorden;

4.3.2. Overwegende dat het administratief dossier van de zaak, zoals dat in de huidige stand van de rechtspleging aan de Raad van State voorligt, niet toelaat te besluiten dat verzoeker in de gelegenheid is geweest om, alvorens de bestreden beslissing genomen is, aan de verwerende partij kennis te geven van zijn standpunt betreffende de wijze waarop hij zijn dienst sinds 1 januari 1996 geleid heeft en meer bepaald betreffende de redenen die de verwerende partij ertoe konden aanzetten te besluiten dat verzoeker niet voldeed; dat het dossier enkel de kennisgeving van de bestreden beslissing en het antwoord van verzoeker

daarop bevat, maar dat dat stuk niet toelaat te besluiten enerzijds dat het bestuur over voldoende relevante elementen beschikte om verzoekers prestaties als onvoldoende te beschouwen en anderzijds dat verzoeker op het ogenblik van het onderhoud van 9 oktober 1996, naar hetwelk hij in zijn antwoord verwijst, wist dat het bestuur er daadwerkelijk op gezind was hem de leiding van het district Gent te ontnemen en dat het gesprek kon uitlopen op een beslissing van die aard; dat het derhalve, in de huidige stand van de rechtspleging, niet bewezen voorkomt dat verzoeker zich behoorlijk heeft kunnen verweren ten aanzien van de genomen beslissing; dat de onwil van verzoeker om een gesprek aan te gaan voor de verwerende partij gewis reden had kunnen zijn om de bestreden beslissing te nemen, maar dat die onwil niet bewezen wordt door de omstandigheid dat verzoeker zich onmiddellijk na de kennisneming van de bestreden beslissing afwezig gemeld heeft; dat het middel ernstig is;

5. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de Raad van State uit de uiteenzetting van verzoeker weerhoudt dat hij ten gevolge van de bestreden beslissing gezichtsverlies lijdt, doordat hij "(zich) plotseling (...) moet verantwoorden ten opzichte van personen aan wie hij zich voordien niet moest verantwoorden", doordat die maatregel "overkomt als een vorm van sanctie of tuchtmaatregel terwijl hiervoor niet de minste aanleiding bestaat" en doordat de maatregel "door tussenkomst van Belgacom wordt aangekondigd aan het personeel van Belgacom"; dat het daarop betrekking hebbend verweer dat verzoeker zelf aan de basis ligt van de intrekking van zijn mandaat en het daarmee gepaard gaande gezichtsverlies, niet kan bijgevallen worden omdat geen enkel bewijskrachtig gegeven dienaangaande wordt voorgelegd; dat derhalve aangenomen wordt dat de bestreden beslis-

sing aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel berokkent;

6. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 10 oktober 1996 van de "Director Customer Service" van de n.v. BELGACOM waarbij aan Hugo VERACHTERT het mandaat van "District Manager van de customer service van de divisie Residential te Gent" ontnomen wordt.

<u>Artikel 2</u>.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 10 juni 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **J. BORRET.**